

**Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, Atatürk'ün 26 ncı ölüm yıldönümü münasebetiyle şu mesajı yayınlamıştır:**

Bugün gene milletçe büyük Atatürk'ü anıyoruz. Ölümünün 26 ncı yıldönümü. Hepimizin kafası, yüreği O'nunla dolu. Atatürk'e bağlılığımızı gene türlü biçimlerde dile getireceğiz. Bu bağlılık gösterilerinin hemen hepsi, duygusal söylevlerden ibaret kalacaktır. Ve Atatürkçülüğü taştırmış olanların, bu konuda en ileri gittikleri, en aşırı övgülerin onlardan geldiği görülecektir gene. Oysa O'nun öğretilerine en çok muhtaç olduğumuz şu günlerde hele ,Atatürk'ü yüreğimizle olduğu kadar, hattâ daha çok kafamızla sevmeliyiz.

Şüphesiz Kurtuluş Savaşı Türkiye'sine dönmek, hamle yapmak için bize sağlam dayanaklar kazandıracaktır. Ancak bu dönüşün gerçekten bir aşama olabilmesi için, Kurtuluş Savaşı Türkiye'si ni bilimsel bir gözle eleştirmek, Kurtuluş Savaşı Türkiye'sinden bugüne, bugünkü Türkiye'ye neden nasıl geldiğini gün ışığına çıkarmak gerekiyor. Yani Kurtuluş Savaşı Türkiye'sinin yapısındaki bu ters gelişmeye imkân vermiş olan boşlukları ortaya koymak...

Atatürk gibi akılcı, gerçekçi ve ilerici büyük bir insana bağlılığımızı, saygı ve sevgimizi göstermenin biricik yolu, Kurtuluş Savaşı yılları ile sonraki yılları eleştirerek karşılaştırmak ve böylece halkımızın iktidara gelmesine hizmet edecek maddî ve fikrî araçları meydana getirmektir. O'nun bu büyük ülküsünü gerçekleştirmek için göstereceğimiz çabalarladır ki, Atatürk'e bağlılığımızı ancak ispat edebileceğimize inanıyorum.

Atatürk Birinci Dünya Savaşından sonra yeni bir çağın başladığını görebilmiş sayılı insanlardan biridir.

Kurtuluş Savaşımız bambaşka bir savaştı. Hiç bir yerden emir almadan, hattâ padişahın buyruklarına, şeyhülislâmın fetvalarına karşı koyarak silâhâ sarılan halkımız, yalnız yurdu işgal eden düşmanla değil, aynı zamanda dünyada kurulu zulüm ve istibdat düzeniyle, yani kapitalizm ve emperyalizmle savaşıyordu. Ve böylece bütün esir milletlere kurtuluş yolunu açıyordu.

Atatürk Kurtuluş Savaşımızın ta başlarında, şöyle konuşuyordu:

«Dünyadaki hadisei ahirenin, Harbi Umuminin intibahı yalnız Rusya'da, Türkiye'de değildir. Bütün beşeriyetin zihniyetinde mühim intibalar hasıl eylemiştir... İnsanlığa müteveccih fikir hareketi ergeç muvaffak olacaktır. Bütün mazlum milletler zalimleri bir gün mahv ve nâbut edecektir. O zaman dünya yüzünden zalim ve mazlum kelimeleri kalkacak, insanlık kendisine yakışan bir haleti içtimaiyeye mazhar olacaktır. Bizim milletlerimiz o zaman bu gayeye vasil olan milletler arasındaki ta-kaddümiyle cidden iftihar edecektir. Bugün aralarında tecanüs bulunduğunu gördüğümüz devletler mazlumları daha sıkı zinciri esarete bulundurmak ve bu suretle onların emeklerinden ettikleri istifadelerle zevklerini tatmin eylemek için aralarında bir çok muahedeler yapmışlardır. Fakat bu muahedeler, kıymetli olmayan birer kâğıt parçasından başka bir şey değildir. Hakka tecavüzü tazammun eden kâğıtların azimkâr milletlerin üzerinde hiç bir tesiri olmayacaktır. Milletlerimiz ancak bunları parçalamakla saadeti beşeriyenin kabil olacağına iman etmişlerdir. Bu kendileri için bir saadettir.»

Atatürk, olayların karmakarışıklığı arasında insanlık tarihinin bu gelişmesini bilinçle kavramış bir dâhi olarak, Kurtuluş Savaşımızı bu kavrayış ve anlayışla zafere ulaştırmış, yeni Türkiye'nin politikasını bu anlayış içinde çizmiştir.

Kapitalizm ve emperyalizme karşı koyan halkçı bir devlet anlayışı Atatürk'ün politik felsefesinin özünü teşkil eder. Emperyalizm ve Kapitalizmin saldırılarından korunmayı hedef aldığı için Atatürk'ün dış politikası, aynı amaç peşinde olan Sovyetler Birliği ile samimi dostluk kurulması esasına dayanmıştır. Kurtuluş Savaşı yıllarından başlayarak Atatürk ölene kadar devam eden bu karşılıklı güven, saygı ve çıkarlarda mutabakata dayanan dış politika, yıllarca sonra ortaya atılacak «Barış içinde bir arada yaşama» ilkesinin ilk uygulamasıdır.

Yaptığı bütün işlerde halk sevgisi Atatürk'eyol göstermiştir: Devrimcilik, Lâklik, Milliyetçilik, Cumhuriyetçilik, hatta kısmen Devletçilik ilkeleri hep halka hizmet ve halkı ortaçağ karanlıklarından kurtarmak amacını gütmüştür.

Ama ne var ki, bütün bu işler yukarıdan aşağı bir halkçılıkla, yani yurt işleri yönetimine doğrudan doğruya katılmadan başarılamazdı. Kurtuluş Savaşı'nın yapısındaki boşluk işte buradadır. Fakat hemen şunu da söyleyelim ki, kurtuluş yıllarında emekçi halkımız politik bilince henüz kavuşmuş da değildi. Politik bir teşkilât halinde iktidara adaylığını koymamıştı.

Bu boşluğu Atatürk, Sovyet örneğini kullanmadan, haklı olarak Türkiye'ye özgü bir yöntemle doldurmak istemiştir ; halkçılık ilkesini ortaya atmıştır. Kurduğu partiye Halk Partisi adını vermesi, halkı uyarmak, uyandırmak isteğinin en açık delilidir. Ancak halkçılık ilkesinin önceleri kabul edilen emek esasını bir yana bırakılarak tanımlanması ve özellikle Atatürk'ün etrafındaki yönetici kadronun sınıf yapısından gelen karşı koymalar, bu boşluğun doldurulmasına engel olmuştur.

Emek esasına dayanan halkçılık ilkesi saklı tutulmuş olsaydı, halkın yürütümüne doğrudan doğruya katılıp denetlediği emekten yana plânlı bir devletçilik sistemi uygulanır ve başta toprak reformu olmak üzere, köklü dönüşümler yapılarak toplumun temel yapısı değiştirilirdi. Bunlardan hiç biri olmadı. Böylece Kurtuluş Savaşı Türkiye'yi sonradan kendi kendisiyle çelişkiye düşerek bizi bu günkü Türkiye'ye getirecek olan olumsuz akım başladı.

44 yıl sonra bugün Türkiye bağımlı bir devlet olmuştur. Yeniden kapitalizm ve emperyalizm etkisi altına girmiştir.

Atatürk'ün 26 ncı ölüm yıldönümü, bir yeniden uyanışın başlangıcı olmalıdır. Bu uyanış bize Atatürk'ün Halkçı politik felsefesini en saf şekli ile canlandırmak ve günümüzün şartları içinde uygulamak uyanıklığını ve cesaretini vermelidir.

O'nun eserini akıl ve bilim ışığında yaşatmak gerekiyor. Bu kutsal iş emekçi halkımızla ona kopmaz bağlarla bağlanacak olan toplumcu aydınların, gerçek Atatürk'çülerin yaratıcı işbirliği başaracaktır.

**Mutlu güzel yarınlar Türk halkınındır.**